

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 17 marca 1999 r.

w sprawie stanowisk i szczegółowych zasad wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury oraz szczegółowych zasad odbywania stażu urzędniczego.

Na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125) i art. 124 § 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 751—753, Nr 121, poz. 769, Nr 124, poz. 782 i Nr 133, poz. 882 oraz z 1998 r. Nr 98, poz. 607, Nr 160, poz. 1064 i Nr 162, poz. 1118 i 1125) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stanowiska w sądach powszechnych i wojskowych oraz powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, zwanych dalej sądami i prokuraturami, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk.
- 2) szczegółowe zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury,
- 3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury,
- 4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,
- 5) szczegółowe zasady odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu,
- 6) warunki zwalniania od odbycia stażu urzędniczego osób innych niż wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125), jeżeli osoby te wykażą się praktycznym i teoretycznym przygotowaniem do wykonywania obowiązków urzędnika.

§ 2. Ustala się:

- 1) tabele stanowisk, zaszeregowania i kwalifikacji wymaganych od urzędników i innych pracowników, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) tabele miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników, stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) tabele stawek dodatku funkcyjnego urzędników i innych pracowników, stanowiące załącznik nr 3 do rozporządzenia,

- 4) wykaz prac wykonywanych w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „najniższym wynagrodzeniu zasadniczym”, rozumie się przez to najniższe wynagrodzenie zasadnicze w pierwszej kategorii zaszeregowania, ustalone w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącej załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Właściwy prezes sądu lub prokurator może, w uzasadnionych wypadkach, skrócić okres pracy zawodowej wymagany od urzędnika lub innego pracownika do zajmowania danego stanowiska,

§ 5. 1. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach związanych z kierowaniem zespołem oraz radcy prawnemu przysługuje dodatek funkcyjny.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również pracownikom zatrudnionym na stanowiskach nie związanych z kierowaniem zespołem, dla których w załączniku nr 1 do rozporządzenia przewiduje się dodatek funkcyjny, z tym że maksymalna stawka tego dodatku przewidziana dla danego stanowiska jest niższa o jedną stawkę.

§ 6. 1. Z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych lub powierzenia zadań o wysokim stopniu złożoności lub odpowiedzialności właściwy prezes sądu lub prokurator może przyznać urzędnikowi na czas określony dodatek specjalny.

2. Dodatek specjalny jest wypłacany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia, w kwocie nie przekraczającej 40% łącznie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

§ 7. 1. Pracownikowi przysługuje dodatek za prace wykonywane w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia:

- 1) przy pierwszym stopniu uciążliwości lub szkodliwości — w wysokości do 5%,
- 2) przy drugim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — w wysokości do 10%,
- 3) przy trzecim stopniu uciążliwości lub szkodliwości — w wysokości do 15%

miesięcznego najniższego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wykaz prac, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

3. Prace określone w załączniku nr 4 w ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2 pkt 2, 4 i 5 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie dodatku, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia określone w odrębnych przepisach, stwierdzone przez laboratoria Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwe terenowo wojewódzkie inspektoraty sanitarne.

4. Dodatek przysługuje pracownikom wykonującym prace, o których mowa w załączniku nr 4 w ust. 1, 2 i 3 pkt 1, 3—8, co najmniej przez 80 godzin w miesiącu, natomiast pracownikom wykonującym prace wymienione w tym załączniku w ust. 3 pkt 2 — przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia.

5. W razie zbiegu uprawnień do dodatków o różnym stopniu uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia, pracownikowi przysługuje jeden dodatek według najwyższego stopnia.

§ 8. 1. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę, zwanego dalej „dodatkiem za wystugę lat”, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

2. W razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do dodatku za wystugę lat wlicza się jeden z tych okresów.

3. Dodatek za wystugę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

4. Dodatek za wystugę lat jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

§ 9. 1. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednio zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

2. W razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się jeden z tych okresów.

3. Pracownik nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do tej nagrody bądź w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających nagrody jubileuszowe.

4. Pracownik jest obowiązany udokumentować swoje prawo do nagrody jubileuszowej, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.

5. Wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.

6. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody, będąc zatrudniony w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

7. W razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

8. Jeżeli w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających zaliczalność do okresów uprawniających do świadczeń pracowniczych okresów nie podlegających dotychczas wliczeniu upływa okres uprawniający pracownika do dwóch lub więcej nagród, wypłaca mu się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

9. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w ust. 8, ma okres dłuższy niż wymagany do nagrody danego stopnia, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia upłynie okres uprawniający go do nabycia nagrody wyższego stopnia, nagrodę niższą wypłaca się w pełnej wysokości, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

10. Przepisy ust. 8 i 9 mają odpowiednio zastosowanie, w razie gdy w dniu, w którym pracownik udokumentował swoje prawo do nagrody, był uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie gdy pracownik prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

§ 10. 1. Tworzy się fundusz nagród, z przeznaczeniem na nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy, w wysokości do 3% planowanych wynagrodzeń oso-

bowych, pozostający w dyspozycji właściwego prezesa sądu lub prokuratora.

2. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

§ 11. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego wynikającego z osobistego zaszeregowania pracownika, określonego stawką miesięczną, ustala się dzieląc miesięczną stawkę wynagrodzenia przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu.

§ 12. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę w porze nocnej przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatkowe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższe od wynagrodzenia ustalonego na podstawie art. 137 § 2 Kodeksu pracy.

§ 13. 1. Dla innych pracowników sądów i prokuratury nie będących urzędnikami tworzy się fundusz premii w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. Wysokość funduszu premiowego, o którym mowa w ust. 1, oraz warunki przyznawania premii określa regulamin premiowania.

§ 14. 1. Kierowcy, za powierzone mu stałe dodatkowe czynności nie wchodzące w zakres jego normalnych obowiązków, przysługuje dodatek w wysokości nie przekraczającej 60% najniższego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 1, ustala właściwy prezes sądu lub prokurator, uwzględniając rodzaj czynności i ich uciążliwość.

§ 15. Staż urzędniczy, zwany dalej „stażem”, ma na celu teoretyczne i praktyczne przygotowanie pracownika podejmującego pracę w sądzie lub w prokuraturze, do należytego wykonywania obowiązków urzędnika na stanowiskach określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 16. Stażysta powinien poznać strukturę sądu lub prokuratury i funkcjonowanie podstawowych komórek organizacyjnych oraz podległych jednostek organizacyjnych, jak również tryb załatwiania spraw, które będą należały do zakresu przyszłych obowiązków stażysty jako urzędnika.

§ 17. 1. Stażysta odbywa staż zgodnie z programem ustalonym przez właściwego prezesa sądu lub prokuratora.

2. Miejsce i czas odbywania stażu określa właściwy prezes sądu lub prokurator.

3. Przed przystąpieniem do odbywania stażu stażysta składa oświadczenie, że zapoznał się z obowiązującymi przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 18. 1. Szkolenie w ramach odbywania stażu obejmuje zajęcia praktyczne umożliwiające stażystę nabywanie umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej w praktycznym działaniu.

2. Program szkolenia może obejmować zajęcia teoretyczne, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji i funkcjonowania sądów i prokuratury.

3. Zajęcia praktyczne i teoretyczne są organizowane przez właściwego prezesa sądu lub prokuratora prokuratury, w której odbywa się staż.

§ 19. 1. Staż może być organizowany dla pracowników dwóch lub więcej sądów lub prokuratur na podstawie porozumienia właściwych prezesów sądów lub prokuratorów.

2. Prezes sądu lub prokurator prokuratury, w której odbywa się staż, jest na czas jego trwania przełożonym służbowym stażystów.

§ 20. 1. Stażem kieruje pracownik powołany przez właściwego prezesa sądu lub prokuratora, zwany dalej „kierownikiem stażu”. Kierownika stażu powołuje się w sądzie lub prokuraturze, w której równocześnie odbywa staż co najmniej 6 stażystów. W pozostałych wypadkach powołuje się opiekunów stażystów wykonujących obowiązki kierownika stażu.

2. Kierownik stażu lub opiekun stażystów sporządza opinię o przebiegu stażu, określając przede wszystkim następujące cechy stażysty:

- 1) wiedzę zawodową oraz umiejętności jej stosowania w praktyce,
- 2) obowiązkowość, pracowitość, inicjatywę i punktualność,
- 3) zdolności zawodowe,
- 4) stosunek do współpracowników i interesantów.

3. Kierownik stażu otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 15% wynagrodzenia zasadniczego miesięcznie. W sądzie lub w prokuraturze, w której staż odbywa równocześnie więcej niż 15 stażystów, właściwy prezes sądu lub prokurator może powierzyć pracownikowi kierowanie stażem bez dodatkowego wynagrodzenia, zwalniając go równocześnie od innych obowiązków służbowych.

§ 21. 1. Staż kończy się oceną kwalifikacyjną, w której uwzględnia się wyniki egzaminu sprawdzającego umiejętności stosowania w praktyce wiedzy zdobytej przez stażystę oraz opinię kierownika (opiekuna) stażu. O ocenie kwalifikacyjnej informuje się stażystę.

2. Egzamin przeprowadza komisja powołana przez właściwego prezesa sądu lub prokuratora.

3. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest prezes lub wiceprezes, prokurator lub zastępca prokuratora właściwego sądu lub prokuratury, oraz dwóch lub trzech doświadczonych urzędników sądów lub prokuratury.

§ 22. 1. Przedmiotem egzaminu jest całość zagadnień wchodzących w zakres praktyki urzędnika sądowego lub prokuratorskiego, z uwzględnieniem znajomości przepisów o wewnętrznej organizacji i zakresie działania sekretariatów i innych działów administracji sądowej lub prokuratorskiej oraz wybranych zagadnień organizacji i funkcjonowania sądów i prokuratury.

2. Egzamin odbywa się ustnie w terminie i miejscu wyznaczonym przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, w obecności kierownika stażu.

3. Komisja egzaminacyjna ocenia wynik egzaminu stopniami: „bardzo dobry”, „dobry”, „dostateczny”, „niedostateczny”.

4. Z przebiegu i wyniku egzaminu sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej. Wynik egzaminu podaje się do wiadomości zainteresowanemu.

§ 23. 1. Od obowiązku odbycia stażu może być zwolniona osoba wykazująca się wymaganą programem stażu wiedzą teoretyczną, umiejętnościami sto-

sowania tej wiedzy w praktyce, znajomością organizacji i funkcjonowania sądu lub prokuratury, w której jest lub ma być zatrudniona, oraz znajomością metod i techniki pracy biurowej.

2. Decyzję w sprawie zwolnienia od obowiązku odbycia stażu podejmuje właściwy prezes sądu lub prokurator na podstawie opinii komisji egzaminacyjnej, o której mowa w § 21 ust. 2 i 3.

§ 24. Pracownicy, zatrudnieni w sądach i w prokuraturze w dniu wejścia w życie rozporządzenia, mogą pozostawać na dotychczas zajmowanych stanowiskach, nawet jeśli nie posiadają wykształcenia określonego w rozporządzeniu.

§ 25. Pracownikowi zatrudnionemu w sądzie lub prokuraturze w dniu wejścia w życie rozporządzenia, przy ustalaniu prawa do kolejnych nagród jubileuszowych, wlicza się okresy, które zostały wliczone temu pracownikowi, przy ustalaniu prawa do nagrody jubileuszowej, do której nabył prawo w sądzie lub prokuraturze przed tym dniem.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1999 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 marca 1999 r. (poz. 237)

Załącznik nr 1

TABELA STANOWISK, ZASZEREGOWAŃ I KWALIFIKACJI WYMAGANYCH OD URZĘDNIKÓW I INNYCH PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH W SĄDACH POWSZECHNYCH I WOJSKOWYCH ORAZ W POWSZECHNYCH I WOJSKOWYCH JEDNOSTKACH PROKURATURY

A. Dla urzędników sądów i prokuratury

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
I. Sądy apelacyjne					
1	Dyrektor administracyjny	XVIII—XXI	10	wyższe	5
2	Radca prawny	XVII—XVIII	9	według odrębnych przepisów	
3	Główny księgowy, kierownik oddziału, kierownik zespołu kontroli	XV—XVIII	8	wyższe	5
4	Rewident, starszy inspektor do spraw biurowości, starszy inspektor do spraw obronnych	XIV—XVII	5	wyższe	5